

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/93/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717202032
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3717202032.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marty Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcov 1/T., 2/ F. a 3/ X., všetci zastúpení P. proti žalovaným 1/ Q., 2/ E. zastúpenému F., 3/ D., zastúpenému P., 4/ J., zastúpenému P. 5/ K. zastúpenému P., 6/ P., zastúpenému B., 7/ P., zastúpenému P. a 8/ F., zastúpenému F., o určenie neplatnosti uznesení zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru „H., na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12. mája 2020 č. k. 7C/13/2017-334, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovaným 3/ a 5/ **p r i z n á v a** voči žalobcom 1/, 2/ a 3/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Žalovaným 4/, 6/ a 7/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 12. mája 2020 č. k. 7C/13/2017-334 súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia voči žalovaným 3/, 4/ a 5/ domáhali určenia, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov v PR H. uznanom rozhodnutím bývalého lesného úradu X. č. E. zo dňa 16.04.1993 konané dňa 21.júla 2016 v K., ktorého priebeh je zaznamenaný v Notárskej zápisnici notárky F. so sídlom notárskeho úradu v A. č. N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX uloženej v Notárskom centrálnom registri listín pod č. NCRIs XXXXX/XXXX, nebolo zvolané zástupcami najmenej jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov počítanej z výmery poľovného revíru a zastavil konanie voči žalovaným 1/, 2/, 6/, 7/ a 8/ titulom späťvzatia žaloby. Žalovaným 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/ a 8/ priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovanému 1/ náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia sa pôvodne domáhali, aby súd určil, že uznesenia č. 1 - 7 prijaté dňa 21.07.2016 na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov PR „H., priebeh a výsledky ktorých boli osvedčené notárskou zápisnicou č. N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXX, NCRIs XXXXX/XXX spísanou dňa 08.08.2016 notárom F., so sídlom notárskeho radu Z., sú neplatné. Súd vychádzal zo skutkového zistenia, že dňa 21.07.2016 sa konalo zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do PR „H., ktoré bolo zvolané v súlade s § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve formou verejnej vyhlášky. Zvolávatelia zastupovali vlastníkov, ktorí predstavovali zákonom stanovenú minimálne jednu tretinu vlastníkov poľovných pozemkov počítanú podľa výmery poľovných pozemkov začlenených do PR H.. Verejná vyhláška bola zverejnená vo všetkých dotknutých obciach obvyklým spôsobom najmenej 5 pracovných dní pred konaním zhromaždenia. Hlasovania o uzneseniach č. 1 - 7 sa zúčastnili podľa prezenčnej listiny všetci prítomní účastníci ako vlastníci a zástupcovia vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do PR H. s podielom na celkovej výmere poľovných pozemkov poľovného revíru 82,89

%, žalovaní 1/ a 3/ - 8/. Ďalej súd zistil, že Okresný úrad X., pozemkový a lesný odbor zaevidoval zmluvu o užívaní spoločného PR „H. uzatvorenej na obdobie 15 rokov odo dňa jej evidencie a vedie ju v registri zmlúv od 14.12.2017 do 13.12.2032. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí venoval procesnej prípustnosti pôvodnej žaloby (nadbytočne - pozn. odvolacieho súdu), pričom dospel k záveru o jej neprípustnosti. Podľa názoru súdu prvej inštancie šlo o žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) C.s.p. Civilný sporový poriadok pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva). Žalobcovia na pojednávaní dňa 01.10.2019 uviedli, že v zákone o poľovníctve nie je konkrétne zákonné ustanovenie, ktoré by žalobcom umožňovalo domáhať sa neplatnosti uznesení. Aktuálnu, zmenenú žalobu o určenie, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov nebolo zvolané v zmysle § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve, súd prvej inštancie taktiež označil za procesne neprípustnú. V uvedenom prípade podľa názoru súdu prvej inštancie nie je splnená podmienka naliehavosti žalobcami proklamovaného právneho záujmu spočívajúceho v určení neplatnosti právneho úkonu. Žaloba nemá za cieľ finálnu úpravu právneho vzťahu žalobcov a žalovaných, ale má iba povahu prejudiciálnu, ktorá rieši parciálny problém, neodstráni spornosť medzi žalobcami a žalovanými, pretože, ak by súd určil, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov nebolo zvolané v súlade so zákonom o poľovníctve, takýto rozsudok bude vytvárať ďalší podklad pre potenciálny nový súdny spor medzi žalobcami a žalovanými. Poukazoval, že žalobcovia nepreukázali, aký praktický prínos by pre nich malo, ak by súd ich (pôvodnému či zmenenému) žalobnému petitu vyhovel. Keďže žalobcovia nešpecifikovali ich naliehavý právny záujem (§ 137 písm. c/), ako ani neuviedli hmotnoprávne ustanovenie, z ktorého vyplýva ich možnosť podať civilnú žalobu (§ 137 písm. d/), procesným následkom je zamietnutie žaloby. Vytýkal žalobcom, že v žalobnom petite nereflktujú zmenu skutkových okolností vzťahujúcich sa na predmet konania - zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru, a tak sa domáhajú skutočností, ktoré nevyjadrujú aktuálny stav. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 podľa zásady pomeru úspechu v konaní a vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/, 6/, 7/, a 8/ v zmysle § 266 (správne § 256 - pozn. odvolacieho súdu) ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku, ktorým súd zamietol žalobu voči žalovaným 3/, 4/, 5/, a v rozsahu výroku o náhrade trov konania žalovaným 3/, 4/ a 5/ podali žalobcovia 1/, 2/ a 3/ včas odvolanie. Navrhli, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu tak, že žalobe vyhovie a prizná mu náhradu trov konania voči žalovaným 3/, 4/ a 5/. Namietali nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie a porušenie práva na spravodlivý proces. Žalobcovia zdôraznili, že sa nedomáhajú určenia neplatnosti žiadneho právneho úkonu ani inej právnej skutočnosti, ako to podľa nich mylne uvádza súd prvej inštancie. Uviedli, že dôvodom na zmenu petitu žaloby bol nesprávne určený okruh žalovaných. Spochybnili pravdivosť tvrdenia súdu prvej inštancie, že neexistuje osobitný predpis, na ktorý odkazuje § 137 písm. d/ Civilného sporového poriadku. Týmto osobitným predpisom je podľa nich zákon o poľovníctve (zákon č. 274/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „zákon o poľovníctve“), ktorý v § 17 ods. 2 písm. e/ uvádza, že zmluva o užívaní poľovného revíru zaniká o.i. rozhodnutím súdu, pričom v poznámke pod čiarou je uvedený odkaz na v tom čase platné a účinné § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku. Namietli, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol, ako sa s týmto argumentom vysporiadal. V prípade ich žaloby v znení jej zmeneného petitu ide podľa ich názoru o žalobu o určenie práva, pričom naliehavý právny záujem preukázali poukazom na § 16 ods. 1, 2 zákona o poľovníctve obsahujúci taxatívny výpočet podmienok, na základe ktorých je príslušný okresný úrad oprávnený, resp. povinný evidovať zmluvu o užívaní poľovného revíru. Dokazovanie nad rámec citovaných zákonných ustanovení okresné úrady na základe ich doterajšej aplikačnej praxe nevykonávajú. Ďalej dovodili, že ak by došlo k zaevidovaniu zmluvy o užívaní poľovného revíru napriek tomu, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov by bolo zvolané v rozpore s § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve, v súlade s § 14 ods. 3 písm. g/ zákona o poľovníctve by nastali účinky neplatnej zmluvy o užívaní poľovného revíru, t.j. reálne by právo poľovníctva vykonával subjekt, ktorému takéto právo nesvedčí, a to na úkor toho, komu naopak takéto právo svedčí (v danom prípade žalobca 1/). Medzičasom dňa 18. januára 2019 došlo na základe rozhodnutí prijatých na druhom zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru konanom dňa 21. decembra 2018 k uzavretiu novej zmluvy o užívaní poľovného revíru v prospech žalobcu 1/. Ďalej naliehavosť právneho záujmu preukazujú opatrením Okresného úradu X. B. zo dňa 3. mája 2017 o prerušení administratívneho postupu vo veci evidencie zmluvy užívaní poľovného revíru, z ktorého jasne vyplýva, že výsledok tohto súdneho konania považuje okresný úrad za predbežnú otázku vo vzťahu k novej evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru. Žalobcom nie

je známe, prečo by sa vydaním rozsudku s navrhovaným petitom nemala v kontexte spomínaného opatrenia odstrániť spornosť práva. Dostatočne presvedčivo to súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku nevysvetlil, čo ho robí arbitrárnym a tiež nepreskúmateľným pre nedostatočnú argumentáciu.

3. Žalovaný 6/ sa k odvolaniu žalobcov vyjadril a navrhol rozsudok v rozsahu výroku, ktorý sa ho podľa neho týka, a to výroku o jeho nároku na náhradu trov konania, ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že z odvolania žalobcov nie je jasné, aký má byť „osud“ nároku žalovaných 2/ a 6/ až 8/ na náhradu trov konania v rozsahu 100%, teda, či sa má žalobcami navrhované zrušenie, resp. zmena tretej vety výroku napadnutého rozsudku tohto nároku dotknúť, a ak áno, v akom rozsahu a akým spôsobom. Namietanú nejasnosť a nejednoznačnosť odvolania žalobcov umocňuje fakt, že, pokiaľ ide o dôvody odvolania proti tretiemu výroku napadnutého rozsudku, žalobcovia v odvolaní argumentačne „mlčia“ a neuvádzajú nič, z čoho by bolo možné ustáliť, v čom konkrétne je tento výrok nezákonný a nesprávny. Z dôvodu procesnej opatrnosti preto namieta, že odvolanie žalobcov proti napadnutému rozsudku nie je dôvodné a napadnutý rozsudok je zákonný a správny.

4. Žalovaní 3/, 5/ a 7/ k odvolaniu uviedli, že ho považujú za nedôvodné. Žalobcami upravený petit podľa nich rieši len čiastkový problém a nemá za cieľ úpravu právnych vzťahov medzi stranami sporu, žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem, preto súd správne rozhodol, keď žalobu zamietol. Pokiaľ vo svojom odvolaní prikladajú nové dôkazy a poukazujú na nové skutočnosti, navrhujú, aby súd na tieto skutočnosti neprihliadal s poukazom na uplatnenie koncentrácie konania. I v časti náhrady trov konania považujú rozsudok za správny a zákonný.

5. K vyjadreniu žalovaného 6/ žalobcovia uviedli, že z obsahu odvolania (str. 2 odsek 2 a petit) vyplýva, že nespochybňujú správnosť výroku III. napadnutého rozsudku (o náhrade trov konania - pozn. odvolacieho súdu) vo vzťahu k žalovanému 6/ a odvolaním ho nenapádajú.

6. K vyjadreniu žalovaných 3/, 5/ a 7/ žalobcovia uviedli, že nenapádajú rozsudok v časti zastavenia konania voči žalovanému 7/ vrátane rozhodnutia o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanému 7/. Vyjadrenie žalovaných v časti týkajúcej sa údajného uvádzania nových skutočností a predloženia nových dôkazov, na ktoré súd prvej inštancie neprihliadol, označili za absolútne neurčité a zdôraznili, že odvolanie neobsahuje žiadne novoty, ktoré by boli v odvolacom konaní neprípustné. Nestotožňujú sa s ničím neodôvodneným všeobecným konštatovaním žalovaných o nedostatku právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení, pričom poukazujú na obsah odvolania. Podotkli, že súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov, keď dospel k záveru, že ide o žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ Civilného sporového poriadku, pričom niet osobitného predpisu, z ktorého by vyplývala možnosť podania predmetného druhu žaloby.

7. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu podľa 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

8. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 CSP naň v plnom rozsahu poukazuje.

9. Odvolací súd súhlasí so záverom, že žaloba, ktorou žalobcovia požadujú, aby sa rozhodlo o určení, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov nebolo zvolané zástupcami najmenej jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov počítanej z výmery poľovného revíru, teda tak, ako ustanovuje § 5 ods. 3 v spojení s § 11 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“), je žalobou podľa § 137 písm. d/ CSP, teda žalobou o určenie právnej skutočnosti. Zvolanie zhromaždenia je jednoznačne konaním, vedomou a vôľovou činnosťou, úkonom subjektov, skutočnosťou a súčasne jednou z viacerých podmienok (skutočností) vyžadovaných pre uzavretie zmluvy o užívaní poľovného revíru, teda pre nadobudnutie a využitie práva poľovníctva v poľovnom revíri, o ktorého nadobudnutie (na ktorom určení), ako vyplýva z odvolania, má žalobca 1/ v konečnom dôsledku záujem. Žalobcovia 1/ - 3/ sa však podanou žalobou tak, ako je sformulovaná, nedomáhajú určenia existencie práva, ale určenia úkonu (zvolania zhromaždenia) rozporného s právom, teda určenia právnej skutočnosti. Civilný sporový poriadok v § 137 písm. d/ žalobu

o určenie právnej skutočnosti pripúšťa, avšak za predpokladu, že tak vyplýva z osobitného právneho predpisu (najmä z hmotného práva).

10. Žalobcovia za takýto osobitný právny predpis považujú zákon o poľovníctve, konkrétne § 17 ods. 2 písm. e/, v ktorom sa uvádza, že zmluva o užívaní poľovného revíru zaniká o.i. rozhodnutím súdu. Odvolací súd k uvedenému argumentu žalobcov uvádza, že podanou žalobou žalobcovia nepožadujú rozhodnúť o určení zániku zmluvy o užívaní poľovného revíru, ako má na mysli odkazované ustanovenie. Požadujú rozhodnutím určiť, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov nebolo zvolané tak, ako vyžaduje zákon.

11. Zákon o poľovníctve právo podať žalobu o určenie takejto právnej skutočnosti nezakotvuje. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nemá vedomosť o žiadnom právnom predpise, ktorý by podanie takejto žaloby pripúšťal. Preto je v zmysle § 137 písm. d/ CSP žaloba s takto sformulovaným obsahom neprípustná. Ako neprípustná bola správne súdom prvej inštancie zamietnutá.

12. Na právnom posúdení procesnej neprípustnosti žaloby podľa § 137 písm. d/ CSP nič nemení (je bez právneho významu) žalobcami uvádzaná skutočnosť, že správny orgán (Okresný úrad X. B.) prerušil postup vo veci evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru práve do rozhodnutia súdu o tejto veci, ani názor Krajského súdu v Trenčíne vyslovený v rozsudku zo dňa 18.09.2018, č.k.11S/30/2018-129 vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu o zaevidovaní zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru. Odvolací súd na okraj podotýka, že oba orgány, správny orgán i správny súd, v čase rozhodovania vychádzali z toho, že predmetom konania civilného súdu je pôvodná žaloba o určenie neplatnosti uznesení prijatých na dotknutom zhromaždení vlastníkov pozemkov.

13. Žalobcami 1/, 2/ a 3/ uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdiť.

14. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania žalovaným 3/, 4/ a 5/.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 CSP. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaní 3/, 4/ a 5/, voči ktorým smerovalo odvolanie žalobcov, boli v odvolacom konaní úspešní, a preto im v zmysle § 255 ods. 1 CSP patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania žalovaných 3/ a 5/ zastúpených advokátom, ktorí podali vyjadrenie k odvolaniu, rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Zo spisu však nevyplynuli žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovaného 4/ v zmysle § 251 CSP, preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rovnako nepriznal náhradu trov odvolacieho konania žalovaným 6/ a 7/, ktorí síce podali vyjadrenie k odvolaniu, ale tento úkon nebol účelný a dôvodný (§ 251 CSP), pretože voči nim odvolanie nesmerovalo.

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).